

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 184.

Sjette Sessions anden Samling.

61de Møde.

Tirsdagen den 20de Mars.

(Forts.)

Sonne (forts.): Nu veed jeg ikke, hvorledes det forholder sig f. Ex. med Hensyn til Gods-
eiere eller saadanne rige Mænd, der arrangere sig saaledes, at de boe her nogle Maaneder om Vinteren; jeg veed, at, naar de boe her om Vinteren, da er det paa den Tid, at Skatteansættelsen foregaaer, og det er da rimeligt, at der vil blive lignet Skat paa dem af Kjøbenhavns Commune, men jeg veed ikke, hvorvidt de blive ansatte til personlige Skatter i den Commune, hvor de vel have fast Bopæl, men ikke fortiden boe; thi, dersom de blive ansatte til Communeskat paa begge Steder, saaledes at de svare den paa ethvert Sted for den Tid, de boe der, saa er der jo ingen Ubillighed i, at denne Bestemmelse staaer der for saadanne Folks Vedkommende; men med Hensyn til saadanne Folk, som jeg især havde for Die, og som jeg nævnedes, nemlig Eiendomsbesiddere, der kunne faae istinde at tage Ophold her, maaskee for bestandigt, medens de dog have deres Eiendomme og faste Bopæl paa et andet Sted, det er saadanne Folk, jeg mener, Lovudkastet bestemmer, at de skulle have en Moderation i Ansættelsen, naar de bestaates her, medens de i den Commune, hvor deres faste Bopæl staaer, blive, efter andre Lovbestemmelser, frie for Communeskatter, fordi de ikke personligen boe der, og det er dette, jeg mener, der er ubilligt og urigtigt.

Indenrigsministeren: Ja, den ærede Taler har altsaa netop ganske misforstaaet

denne Bestemmelse i Loven, som slet ikke taler om dem, der boe her hele Aaret, men have deres Eiendomme andetsteds, thi de skulle naturligviis her betale fuld Skat. Loven taler om dem, der have to Bopæle, der have værende Bopæle, og med Hensyn til dem er det jo en vedtagen Regel, at de betale Formues- og Leilighedsstat paa begge Steder. Ved denne forstegang indførte Formues- og Leilighedsstat er det nu, som sagt, billigt og i Hovedstadens Interesse, at man ikke betragter Saadanne som boende her hele Aaret. Den ærede Taler har derimod, saavidt jeg skjønner, lagt en ganske anden Mening ind i Bestemmelsen end den, der findes i Loven. Der staaer nemlig: „den, der har Bopæl i andre Landets Communer“, men ikke „den, der har sin Eiendom i andre Landets Communer“.

L. G. Larsen: Der er intet af de stillede Endringsforslag, der i sig selv er saa vigtigt, at der kan ligge nogen Magt paa, om det vedtages eller forkastes; men jeg skulde dog troe, at det vilde være rigtigst at forkaste dem alle, og denne Betragtning gjør jeg navnlig gjældende fra Communens Standpunkt, idet det er af en saadan Vigtighed for Kommunen, at denne Lov kommer ud, at det er ønskeligt, at der ikke lægges nogensomhelst Hindring i veien for den, hvilket dog let kunde tænkes at blive Tilfældet, hvis Sagen skulde vende tilbage til Landsthinget. Den ærede Minister har foreslaaet en Forkortelse af 1 Aar i den Tid, Loven skal gjælde, men det er dog nødvendigt, at der hengaaer nogen Tid, for at prøve Loven, da man ellers ikke kan have nogen Mening om, hvorvidt den er rigtig eller ikke, og paa den anden Side kan man jo forandre den, saa-